

עפ"ת 64077/12/15 - יואב פרטוש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 64077-12-15 פרטוש נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט רענן בן-יוסף
המערערים יואב פרטוש

נגד
המשיבים מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד רופא

ב"כ המשיבה עו"ד פילוס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד הנאשם הוגש בבימ"ש קמא, בימ"ש לתעבורה ת"א-יפו (כב' הש' דן סעדון) כתב אישום על פיו ביום 21.1.13 בשעות אחה"צ בחולון, נהג כשהוא שיכור בשל כך שבגופו היו סמים מסוג קנאביס.

המערער הכחיש את הנטען כנגדו והתקיימו ראיות לפני בימ"ש קמא. הראיות נמשכו תקופה ממושכת של קרוב לשנתיים במסגרתם העידו כל עדי התביעה שבכתב האישום, לרבות מומחה לעניין בדיקת שתן שנערכה למערער ובה התגלו שרידים של שימוש בחשיש.

במהלך שמיעת הראיות גם העלה ב"כ המערער עתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 46 לפקודת הראיות, [נוסח חדש] תשל"א-1971. בית משפט קמא קיים הליך מסודר לאור עתירת ב"כ המערער לגלות את תאריך מסירת הידיעה למשטרה, וזו בלבד, ודחה את העתירה לאחר ששמע בדלתיים סגורות את מועדה מפי קצין איש המשטרה, איש המודיעין.

במהלך המשפט העלה ב"כ המערער בעיקר שתי טענות אותן גם טען בסיכומיו, והן גם משמשות בסיס לערעור:

האחת שנפל פגם בשרשרת העברת בדיקת השתן שניטלה מהמערער בתחנת המשטרה, כך שיש לפחות ספק סביר

בשאלה האם חווה"ד שעמדה בפני בימ"ש קמא והקובעת קיומו של קנאביס בשתן של המערער, מתייחסת אכן לבדיקה שמסר המערער.

האחרת, הינה טענה שלא היה חשד סביר שהצדיק נטילת בדיקת שתן מהמערער.

בימ"ש קמא בהכרעת דין מפורטת, מסודרת ונכונה דחה את שתי הטענות, תוך שהוא מתייחס לפסיקה הנוהגת.

בערעורו מפנה המערער גם טענות כנגד קביעות עובדה של בימ"ש קמא המבוססות על ממצאי מהימנות של עדויות השוטרים שהעידו בפניו, ויתר העדים.

כאמור, אינני סבור כי נפלה טעות בקביעותיו של בימ"ש קמא בכל אחת מהסוגיות שהועלו במסגרת הערעור. ראשית אומר שאין כל מקום להתערב בקביעות העובדה של בימ"ש קמא, באשר למהימנות השוטרים ועדותם, הן באשר לנסיבות עריכת התצפית לעבר המערער, הן באשר לרישומים שערכו לעניין מעצרו של המערער והן באשר ל"שרשרת הסם".

הלכה היא כידוע שאין ערכאת הערעור מתערבת בקביעות עובדה המבוססות על ממצאי מהימנות אלא בנסיבות חריגות עפ"י הסייגים שנקבעו וסייגים אלה אינם חלים במקרה שלפנינו.

באשר ל"שרשרת הסם" אפנה לכך שעפ"י 8/ת השוטר אשר ערך את הבדיקה למערער, רס"ב אשרף חמרה, מיד משנטל את הדגימה מהמערער אטם אותה בשקית אטומה שמספרה J0798265 ובהמשך באמצעות מוצגים ת/12, ת/5, ת/7 הוכח באופן חד משמעי שללא חשד של החלפת הדגימה או זיהומה זו הבדיקה אשר נבדקה ואשר ממצאיה באים בחוות דעתו של המומחה, אשר ערך את חווה"ד, ד"ר אשר גופר. בימ"ש קמא התייחס לטענותיו של המערער באשר לחשש באי דיוקים ברישומים שנעשו, עובר לקבלת הדגימה במעבדה. לשאלה אם בשקית האטומה התקבלו כוסות או כוס אחת ונתן בהכרעת דינו תשובה הולמת לסוגיות אלה. אוסיף שעפ"י התרשמותי הרשום הנקרא ע"י ב"כ המערער כ"כוסות", בהחלט יכול להיות "כוסית" כלומר אין חשש לכפילות של דגימה (ת/7).

העניין האחר, הינו שאלת איכותו ומועדו של המידע המודיעיני. בעתירתו לגילוי ראיה של המערער ביקש הוא מבימ"ש קמא, כך בפירוש נכתב בעתירה שהוגשה לבימ"ש קמא ביום 17.2.14, להתייחס רק למועד הידיעה ובימ"ש קמא בדיון בעתירה לגילוי ראיה בחן שאלה זו בלבד. קצין המודיעין נשאל רק לעניין זה ובימ"ש קמא קיבל תשובה מספקת ומשכך טענותיו של המערער המבוססות על עפ"ת 29882-01-15 גבאי נ' מדינת ישראל של בימ"ש המחוזי ב"ש אינן רלבנטיות לנטען ע"י ב"כ המערער לעניין זה בסיכומיו ובערעור שבפניי.

ממילא בפסק דין גבאי נקבע שאין צורך של איש השטח שמקבל את המידע המודיעיני הוא זה אשר יבדוק את איכותו של המידע המודיעיני וסבירותו, כשמדובר במידע מועבר השוטר בשטח אשר מבצע את תפקידו עפ"י מידע מודיעיני כפי שצריך ודי לו בתוכן המידע המועבר כפי שהוא. לעניין זה אזכיר מושכלות ראשונים גם לעניין של מעצר כנאמר בבג"צ

465/75 יצחק דגני נ' שר המשטרה, פ"ד ל(337) פסקה 10.

אך לאחרונה ברע"א 9025/15 הרשמן נ' מדינת ישראל (30.12.15) עמד ביהמ"ש העליון על עניין הנאמר בפסה"ד גבאי ואפנה לשם.

הנה מצאתי שלא נפל פגם בהכרעת הדין של בימ"ש קמא וקביעתו של המערער נהג כאשר בגופו שרידים של סם. באופן מובלע טען הסנגור בערעורו בעניין העונש ובזה בוודאי שאין להתערב בהיתן שעונש הפסילה שהוטל על המערער הינו עונש לפסילת מינימום, הקנס שהוטל עליו הוא קנס נמוך מאוד של 1800 ₪, ואין כל חומרה בעונש שהוטל עליו.

ב"כ המערער רק בשלב הטיעונים בעל פה בערעור מבקש שעונש הפסילה בפועל של המערער יסווג כך שיוכל לנהוג על טרקטור.

לפני בימ"ש קמא ביקש שיוכל לנהוג רק על אופנוע, ולו מהטעם שהטיעון עלה עתה בשלב כה מאוחר אין כל הצדקה להזדקק לבקשה זו.

**ניתן והודע היום ד' שבט תשע"ו,
14/01/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף , שופט**

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ו, 14/01/2016 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף , שופט

הוקלדעלידיענתששה